

Dr. Robert Terko Simon Thomas

Leo Blommers

Een persoonlijke noot ter nagedachtenis

Terko Simon Thomas is op 5 juni jongstleden overleden en daarmee is, voor mijn gevoel, nu toch echt een einde gekomen aan de 'Amsterdamse entomologie'. Voor mij begon het midden zestiger jaren, toen vanuit de afdeling Entomologie van het Zoölogisch Museum UvA enkele studentenexcursies naar de Belgische Ardennen georganiseerd werden, naar de Hautes Fagnes in 1964 en naar Florenville (prov. Luxemburg) in 1969. Hier verschenen ook Terko en Miek in hun eerste kampeerbus en Miek ging rond met allerhande lekkernijen, zoals ze dat zo vaak nog daarna deed.

Terko had toen al zijn entomologische vuurdoop ondergaan als gouvernementsbioloog in Nieuw-Guinea. Hij promoveerde in 1964 op onderzoek aan een daarginds schadelijke schildpadkever¹. Na de soevereiniteitsoverdracht terug in Holland, vestigden Terko en Miek zich op zijn ouderlijk landgoed bij Nunspeet en kreeg Terko een aanstelling bij vakgroep Farmacologie UvA, voor onderzoek over de giften waarmee graafwespen hun prooi verdoven. Terwijl Dr. T. Piek de chemische analyses verrichtte, was het aan Terko uit te vinden hoe met name de bijenwolf *Philanthus triangulum* in voldoende aantal te kweken en/of te verzamelen was. Dit werk was hem op het lijf geschreven. Het verzamelen zat hem in de genen; ook munten en postzegels bleven hem tot op hoge leeftijd bekoren. Bovendien was hij een inventieve knutselaar, die uit simpel materiaal handige instrumenten kon maken. Met hun minutieus ingerichte kampeerbus maakten Terko en Miek heel wat kilometers, vooral naar de bijenwolven in Aquitanië (ZW Frankrijk), maar ze verzamelden ook in Kaap Verdië, Suriname en Zuid-Afrika. Zelf heb ik hen van nabij bezig gezien in de Dakhla-oase, Egypte, eind 1976, waar de bijenwolf vrijwel alle bijenvolken had opgeruimd. Ook daar bivakkeerden zij in hun kampeerbus, meegenomen uit Nederland, waarin leeftocht en prepareerspullen hun vaste plaats hadden en alleen Terko het veelvuldig uitpakken en inruimen verzorgde. Een grootse gebeurtenis was het kerstfeest, compleet met Hollands engelenhaar en zelf gegoten waskaarsen, waarvoor locale notabelen met vrouw, kinderen plus oppas, werden uitgenodigd. Het project resulteerde in een goed advies voor herstel van de bijenteelt² en

Terko Simon Thomas. Foto Albertine Ellis-Adam.

Terko wist ook honderden bijenwolven op droogijs naar Amsterdam te brengen. Ook werden eind zestiger jaren voor het eerst een aantal vakgenoten, met partner, uitgenodigd voor een weekend op De Vennen, om op insecten te jagen. Hiermee begon een uitvoerige inventarisatie van plaatselijke geleedpotigen waarover in 2006 het zesde verslag verscheen³, met 701 soorten Hymenoptera. Maar toen waren de jaarlijkse weekenden allang veranderd in sportieve kampen, waaraan ook steeds meer kinderen mee deden. Eerst werd in enkele jaren het met veenmos dicht gegroeide Mythsteeven schoon gemaakt, en daarna werd het grote ven gekuist. Velen hebben van deze jaarlijkse weekenden, onder de stille, maar gedegen leiding van Terko genoten. Jarenlang was het een dierbaar moment om oude, vooral Amsterdamse vrienden, weer eens te spreken.

Literatuur

- ¹ Titel proefschrift: "Some aspects of life history, genetics, distribution and taxonomy of *Aspidomorpha adhaerens* (Weber, 1801) (Cassidinae, Coleoptera)"
- ² Simon Thomas, R.T. & A.M.J. Simon Thomas, 1977. A pest of the bee wolf in the apiculture of the Dakhla oasis, Egypt. Report Pharmacological Laboratory, University of Amsterdam, Amsterdam, 23 pp.
- ³ Simon Thomas, R.T. & W.N. Ellis, 2006. Lijst van landarthropoden, waargenomen op de landgoederen "De Vennen" en "Mythstee" nabij Nunspeet. 58pp.